

колегії вдягалися в чорний одяг, монахи-антоніанці носили одяг сірого кольору з вегарем (головний убір-клубок вірменського чорного духовенства). Львівські вірмено-католицькі архієпископи-митрополити, починаючи від архієпископа *Торосовича*, стали носити пурпуровий кардинальський одяг і головний убір [69, с. 276].

Відомі приклади, коли недотримання «статусності» одягу ставало навіть приводом для судових тяжб. Так, у XVII ст. міський обвинувач (інстигатор) Львова Ст. Карвовський порушив судову справу проти вірменського старійшини *Я. Яськевича*. Підставою для позову стало весілля його доньки з кам'янецьким вірменином *Бобриковичем*, точніше, не так саме весілля (хоча й воно, на думку обвинувача, було «скандално» багатим), а весільні вбрання молодят, що своєю пишністю не відповідали їхньому суспільному стану [284, с. 221].

29. Худ. невід. Портрет Миколая Кшиштофовича. 1788. П., о. 88,5x72. На звороті на підрамнику наклейка з написами: 1) «Муз. Вірм. / 161», 2) «Pag : obrzort. Ur. 1 / Horodenka /». Пост. 1968 р. з ЛІМ, до 1940 р. — у Вірменському архидієцезіальному музеї у Львові. ЛГМ. Ж-4303
29. Худ. неизв. Портрет Николая Кшиштофовича. 1788. Х., м. 88,5x72. На обороте на подрамнике наклейка с надписами: 1) «Муз. Вірм. / 161», 2) «Pag : obrzort. Ur. 1 / Horodenka /». Пост. 1968 г. из ЛИМ, до 1940 г. — в Армянском архидицециальном музее Львова. ЛГИ. Ж-4303.

особого крою, пояс. Белое духовенство и воспитанники театинской коллегии одевались в черную одежду, монахи-антонянцы — в одежду серого цвета с вегарем (головной убор-клубок армянского черного духовенства). Львовские армяно-католические архиепископы-митрополиты, начиная с архиепископа *Торосовича*, стали носить красную кардинальскую одежду и головной убор [69, с. 276].

Известны случаи, когда нарушение «статусности» одежды становилось даже поводом для судебных тяжб. Так, в XVII в. городской обвинитель (инстигатор) Львова Ст. Карвовский возбудил судебное разбирательство против армянского старейшины *Я. Яськевича*, основанием для которого послужила свадьба его дочери с каменечким армянином *Бобриковичем*, точнее, не столько сама свадьба (хотя и она, по мнению обвинителя, была «скандално» богатой), сколько свадебные наряды молодоженов, не соответствовавшие своей роскошью их социальному статусу [284, с. 221].

30. Хойницький Ю. Портрет Валеріана Тумановича. 1780-ті рр. П., о. 95x71,5. На підрамнику наклейка з написом «Муз. Вірм.». Пост. 1971 р. з ЛІМ, до 1940 р. — у збірці Вірменського архидієцезіального музею у Львові. ЛГМ. Ж-4513*
30. Хойницкий Ю. Портрет Валериана Тумановича. 1780-е гг. Х., м. 95x71,5. На подрамнике наклейка с надписью «Муз. Арм.» Пост. 1971 г. из ЛИМ, до 1940 г. — в собрании Армянского архидицециального музея Львова. ЛГИ. Ж-4513*

* Львівський портрет XVI–XVIII ст. // Каталог виставки. — К.: Мистецтво, 1967. — С. 1.

Обов'язковим атрибутом убрання вірмен, як це можна побачити на портретах XVII–XVIII ст. і навіть XIX ст. (у т. зв. «сарматському» костюмі), були слуцькі срібно-або золототкані шовкові пояси.

Кримські вірмени XIX ст. були невисокими, чорно-волосими, смаглявими, неспішними, їхні характерні риси — обережність та завбачливість. Одяг кримських вірмен цього часу, згідно з Гованнесом Тер-Абрамяном, нагадував одяг східних та перських вірмен. Однак в оздобленні житла кримські вірмени зберігали давні вірменські традиції: в одній стіні кімнати була ніша, куди складали ящики з різними речами і постільною білизною, нішу закривали запоною, зшитою з різнокольорових кусків тканини. По обидва боки ніші кріпили дерев'яні полиці різної довжини, куди ставили глиняний, скляний та срібний посуд. На центральному місці під стіною стояла довга тахта, перед якою стелили килим-карпет

31. Августинівич О. Портрет Міхала Міхальського (бургомистра Львова). Бл. 1905 р. П., о. 124х91. Закуплено 1907 р. у автора. ЛГМ. Ж-3314*

31. Августинівич А. Портрет Міхала Міхальського (бургомистра Львова). Ок. 1905. Х., м. 124х91. Закуплен в 1907 г. у автора. ЛГИ. Ж-3314*

* Treter M. *Nowsze malarstwo polskie w Galeryi Miejskiej we Lwowie.* — Lwów, 1912. — S. 37.

Обязательным атрибутом одежды армян, как это можно увидеть на портретах XVII–XVIII вв. и даже XIX в. (в т. наз. «сарматском» костюме) были слуцкие серебряно-или золототканые шелковые пояса.

Крымские армяне XIX в. были невысокими, черноволосыми, смуглыми, неспешными, их характерные черты — осторожность и предусмотрительность. Одежда крымских армян того времени, как писал О. Тер-Абрамян, напоминала одежду восточных и персидских армян. А вот в украшении домов крымские армяне сохраняли старинные армянские традиции: в одной из стен комнаты была ниша, куда складывали ящики с разными вещами и постельным бельем, нишу закрывали занавеской, сшитой из разноцветных кусков ткани. Возле нее с обеих сторон прибывали деревянные полки разной длины, куда ставили глиняную, стеклянную и серебряную посуду. По центру у стены стояла длинная тахта, перед которой на полу

32. Яблонський М. Портрет Каєтана Яськевича. 1875. П., о. 79х61. Пост. 1941 р. з ЛІМ. ЛІМ. Ж-658*

32. Яблонский М. Портрет Каэтана Яськевича. 1875. Х., м. 79х61. Пост. 1941 г. из ЛИМ. ЛИМ. Ж-658*

* Каталог збірки живопису Львівського історичного музею. — Львів, 1987. — С.75.